

Lectorium Rosicrucianum
Mednarodna šola Zlatega rožnega križa

Stebri rožnokrižarske filozofije

Človek je dvojno bitje: v svoji trenutni obliki je smrten, duhovna iskra njegovega najglobljega jedra pa je nesmrtna. S transfiguracijo iz te svetlobne iskre vstane nesmrtno bitje, ki se razodene v svetu večnega življenja.

Rožnokrižarsko učenje temelji na univerzalnem znanju, ki je bilo in bo zmeraj razkrito tistim, ko po njem hrepenijo. Univerzalno znanje, ki je vsebovalo združeno znanje starih in krščanskih misterijev, so v svojih manifestih prenesli klasični rožni križarji 17. stoletja in tako ustvarili ezoterično krščanstvo.

Jan van Rijckenborgh (1896–1968) in Catharose de Petri (1902–1990), duhovni vodji šole Lectorium Rosicrucianum, sta besedila klasičnih rožnih križarjev znova objavila skupaj s komentarji in razlagami, namenjenimi učencem sodobne duhovne šole Zlatega rožnega križa in vsem zainteresiranim iskalcem.

Gnostična in hermetična modrost

Današnje rožnokrižarsko učenje LRC temelji na gnostično-hermetičnem izročilu. Učenje je bilo prilagojeno praktičnim zahtevam zelo individualiziranega sodobnega človeka.

Gnoza – znanje Boga – je človeku podarjena kot svetlobna sila, ki ga vodi k notranjemu vedenju o odnosu med Bogom, človekom in vesoljem. Vidike tega znanja med drugim vsebujejo spisi Hermesa Trismegista. Te stare rokopise sta znova uredila in razložila Jan van Rijckenborgh in Catharose de Petri ter jih objavila pod naslovom Izvorna gnoza Egipta.

To je ozadje treh temeljnih stebrov današnjega rožnokrižarskega učenja.

Človek kot mikrokozmos

Človeka pojmuje kot večplastno bitje, kot človeški mikrokozmos – majhen, vendar celovit svet iz sedmih plasti. Človek se lahko v omejenosti materialnega sveta le deloma razodene, saj se je razvil iz drugega naravnega reda. Njegovega prvotnega življenjskega polja ne zaznamujeta smrt in razkroj, vrnitev v to nesmrtno življenje pa je njegova usoda.

Dve življenjski polji: rojstvo in smrt

Predstava o človeku kot mikrokozmosu in o obstoju dveh življenjskih polj (naravnih redov) je osrednji del filozofije LRC. Življenjskega polja večnosti ne smemo zamenjevati z življenjem v onostranstvu, po smrti. Onostranstvo je samo odsev te strani, zrcalno polje in bivališče mrtvih. To ni svet večnosti. Tostranstvo in onostranstvo sta dve strani istega kovanca. Rožni križarji to dvojnost imenujejo dialektična polarnost življenja. Dialektika ne vsebuje ničesar večnega, vse se sčasoma spremeni v svoje nasprotje: dobro in zlo, dan in noč, mir in vojna, življenje in smrt.

Človeški mikrokozmos izkuša zaporedje mnogih inkarnacij iz tostranstva v onostranstvo dialektičnega sveta in obratno. Tako si nabira izkušnje, ki mu omogočajo zorenje in odpirajo vrata do notranje spremembe. Ta sprememba temelji na spoznanju, da doma ne more najti v svetu dialektike. Vodi ga v iskanje njegovega resničnega, večnega obstoja.

Endura in transfiguracija

Tako pridemo do tretjega stebra rožnokrižarskega učenja: poti transfiguracije notranjega človeka od prehodnega in minljivega do večnega ter neminljivega življenjskega polja. Takšna transfiguracija pomeni veliko preobrazbo duha, duše in telesa.

Izhodišča te poti ni zavest jaza, ki izvira iz minljivega dialektičnega sveta. Človek ima v svojem najglobljem bitju, v svojem srcu, nesmrtni izvir, duhovno iskro, vrtnico rožnih križarjev. Človek, povezan s tem izvirom v obliki izvirnega praspomina, lahko najde pot in se vrne k svojemu viru.

Poleg tega mora na poti endure, preseganja starega jaza, preseči svoje samoljubje, ki ga veže na materialni svet. Proces vodi k novemu načinu hranjenja s silami iz nesmrtnega novega življenjskega polja. Vrhunec procesa je popolna preobrazba človeka po duhu, duši in telesu, transfiguracija.

Duhovno delo za človeštvo

Vse omenjeno ne pomeni, da želijo rožni križarji pobegniti iz stvarnosti. Dejansko velja ravno nasprotno. Zavest o ljubezni in sočutju do človeštva in vsega razodetega stvarstva je osrednji del rožnokrižarske poti. Služenje človeštvu rožnim križarjem pomeni predajo duhovne svetlobe vsem, ki jo želijo. Globok izrek o rožnih križarjih pravi, da stojijo s hrbtom proti svetlobi, kar pomeni, da delujejo iz svetlobe in z njo ter da ji služijo iz tega sveta. To delo simbolizira vratar v Alkimični poroki Christiana Rosenkreuz.

[Vsi članki o Lectorium Rosicrucianum](#)